

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Προσκύνησις τῶν Μάγων

Μνήμη τῶν Ποιμένων, ποὺ εἶδαν τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ

ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

25 Δεκεμβρίου

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὸ μεγάλο καὶ ἀνερμήνευτο γεγονός τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Μετὰ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Παρθένου Μαρίας ἀπὸ τὸν ἀρχάγγελο Γαβριὴλ καὶ ἐνῶ πλησίαζε ὁ καιρὸς νὰ τελειώσουν οἱ ἐννέα μῆνες ἀπὸ τὴν ὑπερφυσικὴ σύλληψη τοῦ Χριστοῦ στὴν παρθενικὴ τῆς μήτρα, ὁ Καίσαρ Αὐγουστος διέταξε ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.

Τότε ὁ Ἰωσήφ μαζί μὲ τὴν Θεοτόκο, ξεκίνησαν γιὰ τὴν Βηθλεέμ, γιὰ νὰ

ἀπογραφοῦν ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ὁμως εἶχε πλησιάσει ὁ καιρὸς νὰ γεννήσει ἡ Παρθένος καὶ δὲν ἔβρισκαν κατοικία νὰ καταλύσουν, διότι εἶχε μαζευτεῖ πολὺς λαὸς στὴν Βηθλεέμ, μπῆκαν σὲ ἓνα φτωχικὸ σπήλαιο. Ἐκεῖ ἡ Θεοτόκος γέννησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ σπαργάνωσε σὰν βρέφος τὸν Κτίστη τῶν ἀπάντων. Ἔπειτα τὸν ἔβαλε ἐπάνω στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, διότι «ἔμελλε νὰ ἐλευθέρωση ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἀλογίαν», ὅπως χαρακτηριστικὰ γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης.

Ἀπὸ τότε, ὅλοι οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ μὲ χαρὰ ψάλλουν τὸν ὕμνο τῶν ἀγγέλων ἐκείνης τῆς νύκτας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Δόξα δηλαδή, ἃς εἶναι στὸν Θεό, ποῦ βρίσκεται στὰ ὑψίστα μέρη τοῦ οὐρανοῦ καὶ στὴν γῆ ὀλόκληρη, ποῦ εἶναι ταραγμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἃς βασιλεύσει ἡ θεία εἰρήνη, διότι ὁ Θεὸς ἔδειξε τὴν ἀγάπη Του στοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ Του.

Νὰ σημειώσουμε ἐδῶ, ὅτι ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων καθιερώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν 25^η Δεκεμβρίου τοῦ 397 ἐπὶ πατριαρχείας Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Κατ' ἄλλους ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος, χῶρισε τὶς δύο ἑορτὲς τῶν Φώτων καὶ τῶν Χριστουγέννων, οἱ ὁποῖες παλιότερα γίνονταν τὴν ἴδια μέρα, δηλαδή τὴν 6^η Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, ὁ οὐρανὸς σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὐς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον. Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι, μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι, Μάγοι δέ, μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Μεγαλυνάριον.

Δόξα ἐν ὑψίστοις πᾶσα πνοή, ἐν χαρᾷ βοάτω, τῷ τεχθέντι ἐν Βηθλεέμ· ἐπὶ γῆς γὰρ ὦφθη, δωρούμενος εἰρήνην. Τὴν τούτου προσκυνήσωμεν, θείαν Γέννησιν.

Ἡ Προσκύνησις τῶν Μάγων

Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον Κεφάλαιο Β' 1 - 12:

1 Ὄταν ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθηκε εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡρώδη τοῦ βασιλέως, ἔφθασαν μάγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐρωτοῦσαν,

2 «Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐγεννήθηκε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Διότι εἶδαμε τὸ ἄστρον του νὰ ἀνατέλλῃ καὶ ἦλθαμε νὰ τὸν προσκυνήσωμεν».

3 Ὄταν ἄκουσε αὐτὰ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ἐταράχθηκε καὶ μαζί του ὅλη ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων καὶ,

4 ἀφοῦ συγκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐζητοῦσε νὰ πληροφορηθῆ ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ θὰ γεννηθῆ ὁ Χριστὸς.

5 Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν, «Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, διότι εἶναι γραμμένον διὰ τοῦ προφήτου,

6 «Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, γῆ τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶσαι μὲ κανένα τρόπον ἢ μικρότερη μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἰούδα, διότι ἀπὸ σὲ θὰ προέλθῃ ἕνας ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος θὰ κυβερνήσῃ τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ».

7 Τότε ὁ Ἡρώδης ἐκάλεσε κρυφὰ τοὺς μάγους καὶ ἐξακρίβωσε ἀπὸ αὐτοὺς τὸν χρόνον ποὺ ἐφάνηκε τὸ ἄστρον.

8 Κατόπιν τοὺς ἔστειλε εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε καὶ ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ὅταν τὸ βρῆτε, εἰδοποιήσατέ με, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω».

9 Αὐτοὶ, ἀφοῦ ἄκουσαν τὸν βασιλέα, ἔφυγαν. Καὶ νὰ, τὸ ἄστρον, τὸ ὁποῖον εἶχαν ἰδῆ νὰ ἀνατέλλῃ, προηγεῖτο, ἕως ὅτου ἦλθε καὶ ἐστάθηκε ἐπάνω εἰς τὸ μέρος, ὅπου εὕρισκετο τὸ παιδί.

10 Μόλις εἶδαν τὸ ἄστρον, αἰσθάνθηκαν μεγάλην χαράν.

11 Καὶ ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τὸ σπίτι, εἶδαν τὸ παιδί μαζί με τὴν Μαρίαν, τὴν μητέρα του, καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ προσκύνησαν· κατόπιν ἄνοιξαν τοὺς θησαυροὺς τῶς καὶ τοῦ προσέφεραν γιὰ δῶρα χρυσὸν καὶ λίβανι καὶ σμύρναν.

12 Καὶ ἐπειδὴ καθωδηγήθησαν με ὄνειρον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ ἐπιστρέψουν στὸν Ἡρώδη, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πατρίδα τους ἀπὸ ἄλλον δρόμον.

Μνήμη τῶν Ποιμένων, ποὺ εἶδαν τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ

Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον Κεφάλαιο Β' στίχοι 1 - 20:

1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνέβη νὰ δοθῆ διαταγὴ ἐκ μέρους τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ ὅλης τῆς οἰκουμένης.

2 Αὐτὴ ἡ ἀπογραφὴ ἦτο ἡ πρώτη ποὺ ἐγίνε, ὅταν ἡγεμῶν τῆς Συρίας ἦτο ὁ Κορνήσιος.

3 Καὶ ὅλοι ἐπήγαιναν νὰ ἀπογραφοῦν, ὁ καθένας εἰς τὴν πόλιν του.

4 Ἀνέβηκε δὲ καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ ἡ ὁποία ὀνομάζεται Βηθλεέμ, ἐπειδὴ κατήγετο ἀπὸ τὸν οἶκον καὶ τὸ γένος τοῦ Δαυΐδ,

5 διὰ νὰ ἀπογραφῆ μαζί με τὴν Μαριάμ, τὴν γυναῖκα τὴν μνηστευμένην με αὐτὸν, ἡ ὁποία ἦτο ἔγκυος.

6 Συνέβη ὅμως ὅταν ἦσαν ἐκεῖ, νὰ συμπληρωθοῦν αἱ ἡμέραι τοῦ τοκετοῦ της.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν της τὸν πρωτότοκον καὶ τὸν ἐτύλιξε με σπάργανα καὶ τὸν ἔβαλε νὰ πλαγιάσῃ μέσα εἰς τὴν φάτνην, διότι δὲν ὑπῆρχε τόπος εἰς τὸ πανδοχεῖον ὅπου εἶχαν καταλύσει.

8 Εἰς τὴν ἴδιαν περιοχὴν ὑπῆρχαν βοσκοὶ ποὺ ἔμεναν ἔξω εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἐφύλαγαν βάρδια τὴν νύχτα διὰ τὸ ποιμνιὸν τους.

9 Καὶ τοὺς παρουσιάσθηκε ἄγγελος Κυρίου καὶ λάμπις θεϊκὴ ἔλαμψε γύρω τους καὶ τοὺς κατέλαβε μέγας φόβος.

10 Καὶ τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος, «Μὴ φοβᾶσθε· διότι σᾶς φέρω εὐχάριστα νέα ποὺ θὰ προξενήσουν μεγάλην χαρὰν εἰς ὅλον τὸν λαόν:

11 ἐγεννήθηκε σήμερα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ γιὰ σᾶς Σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Χριστὸς Κύριος.

12 Καὶ τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ σ' ἐσᾶς γιὰ σημεῖον: Θὰ βρῆτε βρέφος τυλιγμένο εἰς τὰ σπάργανα μέσα σὲ φάτνην».

13 Καὶ ξαφνικὰ παρουσιάσθηκε μαζί με τὸν ἄγγελον πλῆθος τῆς οὐρανόου στρατιᾶς ποὺ ἐδοξολογοῦσαν τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγαν,

14 «Δόξα ᾧς εἶναι εἰς τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ εἰς τὴν γῆν εἰρήνην· εὐαρέσκεια πρὸς τοὺς ἀνθρώπους».

15 Μόλις οἱ ἄγγελοι τοὺς ἄφησαν καὶ ἐπήγαν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ βοσκοὶ εἶπαν μεταξύ τους, «Ἄς πᾶμε λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεέμ γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὸ γεγονός αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔκανε γνωστὸν ὁ Κύριος».

16 Καὶ ἦλθαν τρέχοντες καὶ εὗρηκαν τὴν Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος νὰ εἶναι εἰς τὴν φάτνην.

17 Ὅταν τὸ εἶδαν, ἔκαναν γνωστὰ τὰ λόγια ποὺ τοὺς εἶχαν εἰπωθῆ σχετικῶς με τὸ παιδί αὐτό.

18 Καὶ ὅλοι, ὅσοι ἄκουσαν, ἐθαύμασαν δι' ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ βοσκοί.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ τὰ ἐκρατοῦσε ὅλα εἰς τὸν νοῦν της καὶ τὰ ἐσκέπτετο.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ βοσκοὶ καὶ ἐδόξαζαν καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν, δι' ὅλα, ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν, ὅπως τοὺς εἶχε εἰπωθῆ.